

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/187/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813226944
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813226944.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľa Q. C., nar. X.XX.XXXX, bytom S., U. XXX/XX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou K. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S., U. XXX/XX, adresa na doručovanie S., L. L. XB/XXX, proti odporcovi: N. C., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom S. t.č. na neznámom mieste, o zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

I. Zvyšuje výživovaciú povinnosť odporcu k navrhovateľovi zo sumy 27,- EUR mesačne na sumu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené plnoleté dieťa podľa osobitného zákona mesačne počnúc dňom 30.12.2013, zvýšené výživné je odporca povinný platiť do rúk navrhovateľa mesačne vopred vždy do 15. dňa predchádzajúceho mesiaca.

II. Zročné výživné za obdobie od 30.12.2013 do 28.10.2014 vo výške 1,43 EUR je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a .

IV. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/409/2009-12 zo dňa 21.8.2009.

V. Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 30.12.2013 domáhal, aby súd od 1.11.2013 zvýšil výživné, ktoré je mu odporca povinný platiť na sumu minimálneho výživného.

Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/409/2009-12 zo dňa 21.8.2009 bolo odporcovi určené výživné v sume 27,-EUR. Odporca si výživovaciú povinnosť neplní, všetky náklady na navrhovateľa vynakladá jeho matka, ktorá je evidovaná na úrade práce a pobera sociálne dávky.

Súd vo veci nariadil pojednávanie. Odporca sa na pojednávaní nezúčastnil, zásielku s predvolaním mu nebolo možné riadne doručiť.

Navrhovateľ na pojednávaní ústne do zápisnice splnomocnil svoju matku K. C. na jeho zastupovanie v konaní. Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že podľa jej informácií odporca

prišiel o byt v Partizánskom a vraj sa presťahoval naspäť do obce Alekšince, odkiaľ pochádza. Jeho bližšiu adresu však nepozná. Ďalej uviedla, že navrhovateľ sa domáha zvýšenia výživného na sumu minimálneho výživného podľa zákona. Navrhovateľ navštevuje 4. ročník strednej školy. Náklady, ktoré na neho vynakladá sú najmä na zabezpečenie jeho školskej dochádzky, na stravu a oblečenie. Nevychádza jej to. Pokiaľ majú niečo platiť v škole, tak peniaze na to väčšinou nemá. Poberá sociálnu dávku. Ak sa jej niekedy podarí zamestnať, tak väčšinou iba sezónne. O navrhovateľa sa už 20 rokov stará sama, odporca sa o neho nezaujíma, nikdy mu nič nekúpil, ani len plienku. Žiadnym spôsobom sa s ním nekontaktuje.

Súdu sa dostupnými prostriedkami nepodarilo vypátrať miesto pobytu odporcu ani nájsť vhodnú osobu, ktorá by mu v konaní mohla byť ustanovená ako opatrovník. Uznesením č.k. 14C/187/2013-23 zo 14.10.2014 preto rozhodol, že písomnosti určené odporcovi sa mu budú doručovať uložením v súdnom spise.

Súd vo veci nariadil ďalšie pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie týmito listinami: potvrdenie o návšteve školy, spis Okresného súdu Prievidza sp.zn. 13P/409/2009.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav: Okresný súd Prievidza rozsudkom 13P/409/2009-12 zo dňa 21.8.2009 zaviazal odporcu prispievať na navrhovateľa zvýšeným výživným v sume 27,-EUR mesačne. V tomto rozhodnutí súd zobral do úvahy, že odporca bol dlhodobo nezamestnaný. Suma určeného výživného v tom čase zodpovedala minimálnemu výživnému. V súčasnosti je odporca pravdepodobne bezdomovec, bez stálej adresy. Je stále nezamestnaný. Navrhovateľ bol v čase určenia výživného žiakom 9. ročníka základnej školy, v súčasnosti je študentom 4. ročníka na Strednej odbornej škole obchodu a služieb v Prievidzi.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremiľčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 2 písm. c) bod 2. zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení účinnom od 1.7.2013 sa za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, považuje suma 90,42 eura mesačne, ak ide o nezaopatrované dieťa.

Po vykonaní dokazovania sa súd musel predovšetkým zaoberať tým, či aj po dosiahnutí plnoletosti navrhovateľa trvá vyživovacia povinnosť odporcu k nemu.

Z citovaného ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu trvá kým dieťa dosiahne schopnosť samé sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť mala trvalý charakter. Zákon neviaže nadobudnutie tejto schopnosti na dosiahnutie určitej vekovej hranice, resp. stupňa vzdelania. Preto je potrebné každý konkrétny prípad posúdiť individuálne.

Súd mal z dokazovania preukázané, že navrhovateľ sa v dennom štúdiu na strednej škole pripravuje na budúce povolanie, čím považoval podmienku trvania vyživovacej povinnosti odporcu k nemu za splnenú.

Z citovaných ustanovení zákona o rodine okrem iného ďalej vyplýva, že zmeniť rozhodnutie o výživnom možno vtedy, ak sa zmenia pomery, a to či už na strane osoby povinnej platiť výživné, alebo na strane osoby oprávnenej z výživného. Na základe vykonaného dokazovania možno konštatovať, že od posledného rozhodnutia o výživnom sa pomery zmenili predovšetkým na strane navrhovateľa.

V čase určenia výživného mal navrhovateľ štrnásť rokov a navštevoval základnú školu. V súčasnosti je študentom štvrtého ročníka na Strednej odbornej škole. Od poslednej úpravy výživného teda jeho výdavky objektívne narástli.

Pomery odporcu sa od poslednej úpravy výživného v podstate nezmenili. Stále je nezamestnaný a bez legálneho príjmu. Súd ďalej zistil, že suma výživného na navrhovateľa 27,- EUR mesačne, na ktorú bol odporca tunajším súdom naposledy zaviazaný už v súčasnosti nedosahuje ani výšku 30% životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa (30% z 90,42 EUR je 27,13 EUR).

Keďže každý rodič je povinný bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa, bolo potrebné vyhovieť návrhu navrhovateľa a sumu výživného zvýšiť aspoň na úroveň minimálneho výživného. Uvedená výška výživného zodpovedá súčasným, súdu známym možnostiam odporcu.

Súd zaviazal odporcu na platenie zvýšeného výživného odo dňa podania návrhu, t.j. od 30.12.2013. Zameškané výživné od 30.12.2013 do vyhlásenia rozsudku v sume 1,43 EUR je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ sa domáhal zvýšenia výživného od 1.11.2013. V zmysle ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine však výživné na plnoleté dieťa možno priznať najskôr odo dňa podania návrhu na súde. Keďže navrhovateľ podal návrh na zvýšenie výživného osobne na súde dňa 30.12.2013, bolo mu možné priznať

zvýšenie výživného len od tohto dátumu a preto súd jeho návrh vo zvyšnej časti, teda od 1.11.2013 do 29.12.2013 zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ by ako úspešný účastník mal nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. Avšak žiadne trovy si neuplatnil, preto mu ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.